

Een naaister geeft hem van katoen.

Het was een lome, koude zondagmiddag. Ik liep net terug van mijn favoriete lunchroom, toen ik in de etalage keek van de kledingverhuurwinkel waar ik al honderd keer eerder langs was gekomen. Maar dit keer ving ik een glimp op van de naaister die de zaak runde.

Ze was bezig om de etalage in te richten.

Haar haar was platinablond, lang, maar opgebonden in een slordige knot boven op haar hoofd. Ze had een tuinbroek met afgeknipte mouwen aan die afgezet was met zacht flannel om haar aanzienlijke boezem in bedwang te houden.

Terwijl ze wat pluusjes plukte van een crinoline in de etalage, zag ik hoe soepele spierrribbels over haar brede schouders en lange armen speelden. Ze ging rechtop staan en keek me aan.

Er zat zowel iets van verlegenheid als van zelfvertrouwen in haar blik. Eerst leek ze verrast te zijn dat ik naar haar keek, maar toen glimlachte en zwaaide ze naar me. Ze schikte nog wat aan de crinoline, keek me nog een keer zelfbewust aan en verdween de winkel in. Ik liep naar de deur, op het bordje stond "Gesloten". Shit.

Ik draaide me om en wilde mijn wandeling vervolgen, maar hoorde een geluid bij de deur. Toen ik terug ging stond er "Open" op het bordje en de deur op een kier. Het was augustus, geen januari. Maar wat kon mij het schelen. Het is nooit te vroeg om te zoeken naar het perfecte carnavalskostuum. Ik liep het trapje op en de winkel binnen.

De bel boven de deur kondigde mijn binnenkomst aan. De knappe naaister die ik in de etalage had gezien, was nu achter de toonbank bezig met wat papierwerk. Ze had een potlood achter haar oor en een centimeter rond haar nek. Ze keek op en glimlachte weer, dit keer echter veel hartelijker.

"Welkom," zei ze, "kijk gerust wat rond. Zeg het me maar als er iets bijzonders is dat u wilt zien."

En ze wijdde zich weer aan haar papierwerk, teruggebrachte spullen inschrijven. "Dank u wel," zei ik.

Ik zou er geen bezwaar tegen hebben om wat meer van dat bos hout te zien, dacht ik bij mezelf. Ze haalde het potlood achter haar oor vandaan en toen ontwaarde ik spieren in haar gebogen arm die, zelfs in ontspannen toestand, twee keer zo groot waren als de mijne. Ze moet me hebben zien staren, want nu keek ze me met een veelbetekenende glinstering in haar ogen aan.

"Had u nog iets speciaals in gedachten?" vroeg ze op zachte toon. Ik wist zo gauw niets te verzinnen.

"Uh..." Nu stond ik toch wel met mijn mond vol tanden. Met veel moeite kon ik mijn ogen van haar borst en armen afscheuren en de winkel rondkijken. Het was een waar doolhof van kleine kamertjes vol met prachtige jurken, mantels en jassen. Ieder kamertje leek gewijd te zijn aan een bepaald tijdvak. Mijn oog viel op de glimmende wapenrusting achterin de zaak.

"Ik ben van plan om met carnaval iets middeleeuws te gaan doen..." probeerde ik.

Ze legde het potlood neer en kwam achter de toonbank vandaan. "Ik zal u eens laten zien wat ik in huis heb," zei ze.

Er was niet veel ruimte en ze moest zo dicht langs me heen dat ik boven de muffe geur van oude kleren uit haar huid kon ruiken. Ze ging vlak voor me staan, stak haar hand over me heen, deed de deur op slot en draaide het bordje weer op "Gesloten".

Al die tijd bleef ze me diep in mijn ogen kijken. Ze was zo'n drie centimeter langer dan ik (ik ben zelf 1.83). Ik wil best toegeven dat haar omvang en aantrekkingskracht me volledig in hun ban hadden. Ik kon mijn ogen niet van haar afhouden en was niet in staat een woord uit te brengen.

Ze pakte me met haar stevige hand voorzichtig bij mijn elleboog en nam me mee naar de hal. Tijdens het lopen stootte haar borst zachtjes tegen mijn arm aan.

In de kamer bevond zich een kleine verzameling borstplaten, maliënkolders, schilden, zwaarden, en een honderdtal jurken die uitermate geschikt leken voor een prinses die op haar ridder op het witte paard zat te wachten.

Ik stond naar haar te staren in plaats van naar de kleren, het leek haar niet te deren. Ze hield een jurk voor zich op, zodat ik kon zien hoe die viel, een van die exemplaren die haar heel goed zouden staan, haar borst leek ervoor geschapen. En ze glimlachte weer, naar ik aannam van de pret om mijn getreuzel.

Toen ik besepte dat ik te veel aandacht aan haar borst begon te besteden, wendde ik mijn hoofd met een ruk af. Weer viel mijn oog op de glimmende wapenrusting. Ik wees er zomaar een aan in het rek.

“Aardige keuze,” zei ze. “Maar je moet wel armen als de mijne hebben om de mouwen te kunnen vullen.”

Hierop tilde ze haar linkerarm vlak voor mijn gezicht op en boog die. Waar daarnet nog een stevige, maar vrouwelijke arm had gezeten, was nu een berg soepele, opbollende spieren verrezen. Nu begreep ik waarom ze de voorkeur gaf aan een tuinbroek zonder mouwen. Met zulke schouders en armen zou ze uit de meest blouses scheuren.

Nu hoefde ik me niet bezwaard te voelen om te staren! Ik werd op mijn wenken bediend. “Mijn God...” fluisterde ik tenslotte.

Ze grinnikte en tilde haar andere arm op. “En hier heb ik er nog zo een.”

Toen ze allebei haar armen spande, bolden haar schouders op en sprongen haar borsten naar voren. De tuinbroek was niet langer bestand tegen de druk van haar borsten en gaf zijn inhoud prijs.

Haar tepels, die net zo hard en stijf waren als haar spierballen, waren uit het kledingstuk gesprongen en leken me uitdagend aan te kijken. Ze voelden zich heel veilig. Ze wisten dat ik ze niet zou aanraken, tenzij zij dat wilde.

Ik moet toen duizelig geworden zijn in die nauwe ruimte. Het volgende dat ik me kan herinneren is dat ze me bij mijn armen greep, me uit het kledingrek trok waar ik in was gevallen en me naar een leunstoel in de hoek bracht. Ik was snel weer bij mijn positieven.

Ze ging over me heen staan met haar handen op haar ronde heupen en glimlachte me toe als een kat die een muis in het vizier heeft. Haar tepels hadden zich weer teruggetrokken in hun vertrouwde omgeving. “Gaat het weer een beetje?” vroeg ze.

Schaapachtig knikte ik van ja.

Ze haalde de maliënkolder die ik had aangewezen van het rek en hield hem op. “Zou je me hierin willen zien?” vroeg ze.

Ik staarde haar vol ongeloof aan, hoe was het mogelijk dat mij zo iets fantastisch overkwam!?! Ik zag hoe haar ogen afdwaalden naar de nu aanzienlijke bobbel in mijn broek. Mijn staat van opwinding was niet alleen pijnlijk, maar ook nog verdomde duidelijk te zien.

Toen zei ze iets dat me wakker schudde. “Ik wil dit aantrekken en jou ernaar laten kijken voor... veertig euro.”

Ik schrok me een hoedje, maar haalde snel mijn portefeuille tevoorschijn. Ze moest grinniken toen ik in mijn haast om er een briefje van twintig uit te halen, er per ongeluk zo'n tweehonderd euro uit liet vallen.

Ik bukte me om het op te rapen, maar ze liet haar grote voet voorzichtig op mijn hand en de stapel geld dalen. Het enige waar haar voet mee was bekleed was felrode nagellak en de onderkant van haar voet was zo zacht als zijde. “Laat liggen,” fluisterde ze.

Ik ging rechtop zitten en toen viel er nog eens een briefje van twintig of vijftig euro uit mijn portefeuille. Toen liet ik mijn portefeuille vallen. Wat kan geld me schelen, dacht ik. Ze glimlachte en maakte een van de sluitingen van haar tuinbroek los. Toen ze hem losliet, schoot de gesp over haar schouder heen. “Ik ben zo terug,” zei ze.

In een mum van tijd was ze terug met de maliënkolder aan over een lichtblauwe tuniek, die meer als een soort minirok diende. Haar armen en rug zetten zoveel spanning op het metaal dat het bijna brak. Haar bovenlichaam leek op een gekooid beest dat op het punt stond om de tralies te verbuigen, te ontsnappen en de wereld te verslinden.

Ze zette een voet tussen mijn benen en boog haar knie. De tuniek kroop omhoog en onthulde haar glimmende platinablonde venusheuvel. De spierrimpels in haar huid waren zo perfect dat haar benen wel die van een roofdier leken. Ze tilde haar armen nogmaals op om te bewijzen dat die meer dan dik genoeg waren om de mouwen te vullen.

Als in een roes ging ik op mijn knieën voor de naaister. Ze pakte een zwaard van een plank en legde de kling op mijn schouder alsof ze me tot ridder wilde slaan. Toen deed ze een stap naar voren. Ze schoof het zwaard achter mijn hoofd langs en greep de botte kling bij het uiteinde beet. Ze zette haar voet op de leuning van de stoel waar ik in had gezeten en trok mijn gezicht met de kling achter mijn hoofd tegen haar onderlichaam aan.

Ze streekte me en ik likte haar. Ik liet mijn handen langs haar benen omhoog glijden naar haar stevige, ronde achterste en ik diende haar als een knecht. Ik legde er mijn hart en ziel in om haar genot te schenken, terwijl ze boven me uittorende in het glimmende metaal en kreunde en met haar heupen wiegde.

Ze kwam plotseling en heftig klaar. Haar liefdessappen maakten mijn haar, lippen en overhemd kletsnat. Ze drukte mijn gezicht in haar spleet, boog haar rug en begon te huilen als een wolf. Tenslotte gooide ze hijgend het zwaard neer, duwde me opzij en liet zich in de stoel vallen.

Ik stelde mijn geluk op de proef en begon haar weer te likken. Dit keer begon ik bij haar roodgelakte tenen. Ze glimlachte en stak haar voeten in mijn gezicht. Tegen de tijd dat ik bij haar dijen was, had ze de hinderlijke maliënkolder en tuniek uitgetrokken. Plotseling greep ze me beet.

Ze scheurde mijn overhemd open en rukte het van mijn lijf. Ze tilde me overeind alsof ik een kind was. Toen maakte ze voorzichtig en teder mijn broek los en liet hem op mijn enkels glijden. Ik hield me vast aan haar brede schouders toen ze me mijn schoenen en broek uittrok. Ondertussen gleed mijn kloppende pik langs haar in de war geraakte haarknot.

Ze keek op en sloeg haar tong rond mijn pik. Ik kwam bijna meteen klaar. Maar ze wist me tot bedaren te brengen. Ze ging achterover in de stoel liggen en trok me tegen haar borst aan.

Ik zat volledig gevangen. Ze had haar enorme benen rond mijn middel geslagen. Met haar armen drukte ze de mijne tegen mijn zij aan en met haar tieten hield ze mijn hoofd in

bedwang. Eventjes hield ze me alleen maar vast en genoot ze van mijn tegenstribbelen. Terwijl ik tevergeefs probeerde om naar adem te happen, danste mijn pik heen en weer over haar spleet.

Tenslotte liet ze me een beetje los, net genoeg om adem te kunnen halen. “Neuk me nu,” fluisterde ze.

Ze duwde me van zich af, draaide zich om en bood me haar ruimbemeten onderlichaam aan. Dit keer treuzelde ik niet. Ik stootte mijn roede recht in haar spleet en begon te beuken. Ik hield haar bij haar heupen vast, zodat ze me niet kon afschudden.

“Geef me billenkoek!” schreeuwde ze over mijn gegrom heen, en ze overhandigde me een kort zwaard.

Met de platte kant daarvan bewerkte ik haar achterste tot er rode striemen op verschenen. Ze leek ervan te genieten en schudde me een paar keer bijna af met haar extatische gekronkel.

Na zo’n twintig minuten voelde ik dat ze weer klaarkwam en toen drong ik weer binnen in haar hete, natte spleet en spoot mijn sperma diep in haar.

Hijgend en glad van het zweet draaide ze zich weer om en drukte mijn gezicht in haar kruis.

“Lik me schoon,” beval ze.

Het stonk als de hel, maar ik had geen keuze: het was of haar vocht opdrinken of haar toorn over me heen laten komen. Dus deed ik wat me opgedragen was. Ze kreunde en kwam weer op adem. Ik deed een poging om haar weer tot een orgasme te brengen, maar toen trok ze me weg. “Niet nu,” fluisterde ze.

“Portefeuille,” zei ze, toen ik eenmaal al haar vocht had doorgeslikt. Ik raapte mijn portefeuille op van de vloer en gaf hem aan haar. Ze liet de rest van de biljetten op de vloer dwarrelen.

“Ik hoop dat je hier geen bezwaar tegen hebt,” zei ze. “Deze winkel levert niet zo veel op.”

“Bezwaar?” hijgde ik. “Mag ik morgen terugkomen met nog wat geld?”

Ze glimlachte en streek me over mijn kin, en toen zei ze iets waarmee ze mijn hart brak.

“Nee.”

Ze liet me even de pijn voelen, en vervolgde toen: “Maar je mag je wel gaan opknappen en me vanavond hier oppikken om me mee uit eten te nemen. Neem me dan mee naar een tent waar ze grote porties Italiaans eten hebben, rood vlees en rode wijn brengen me altijd in de juiste stemming.” En ze knipoogde naar me.

Ik raapte mijn kleren op en bedankte haar, terwijl ze daar naakt en glimmend gedachteloos met haar tenen met de stapel euro’s op de vloer lag te spelen. Ik trok me terug en vergat bijna om me aan te kleden voordat ik wegging.

En nu ben ik het liefje van de naaister. Ik verdien genoeg geld om haar winkeltje draaiend te houden. En zij zet genoeg carnavalskostuums in elkaar om ons nog vele jaren nat en gelukkig te laten zijn.